KVINNORNAS TIDNING

N:o 46. 2:dra årg. 12 November 1922.

Annonspris: Textsida 25 öre pr mm.
sista sidan 20 öre pr mm.
Längre annonsering rabatt.

Utkommer varje Söndag.
Utgivare och redaktör: INGEBORG DAHLLÖF. För annons- och ekonomiavdelningen: EDITH RICKBERG.
Redaktion och expedition: *Vallgatan 27, Göteborg.* Tel. 18070.

Prenumerationspris:
Helår Kr. 6: —. 1/2 år Kr. 3:75. 1/4 år Kr. 2:—.
Lösnummer 15 öre.
F. A. B. HVAR 8 DAGS TRYCKERI, GÖTEBORG, 1922

Eftertryck tillåtes gärna om "Kvinnornas Tidning", med hela namnet utsatt, angives som källan.

INNEHÅLL.

Utlandskrönika i sammandrag.
Våra kvinnliga stadsfullmäktige.
November.
Fascismen. Något för Sverige?
Sigrid Fridmans Springbrunn.
Finnes en skiljoväg?
Ebon Strandin.
Omvändelsens problem. Av domprosten W. R. Inge.
Från kontinentens teatervärld.
»Husfrudöme eller tjänarinnedöme». Diskussion.
Diskussion eller diskussission?
Armbandet. Novell.
M. M.

Utlandskrönika i sammandrag.

Valstriden i England har under den gångna veckan tagit våldsam fart. Kandidatnomineringen ägde rum den 4 nov., och den 15 nov. går engelska folket till val. Under det att arbetarne bilda en gemensam front, kunna de borgerlige lika litet här som annorstädes enas, utan hava splittrat sig på tre partier, nämligen de konservativa samt national-liberalerna under Lloyd George och det radikala liberala partiet med Asquith som ledare. Det antages som fullständigt säkert, att de konservativa skola vinna valstriden och bli det starkaste partiet i det nya underhuset, dock ej tillräckligt starkt för att ensamt uppväga de tre andra. Det måste därför söka stöd hos, antagligen, det i politiskt hänseende närmast stående partiet, det som ledes av Lloyd George, vilket således kommer att bilda "tungan på vågen." Man hade fruktat att arbetarepartiet skulle komma att göra en stark framryckning vid valet. Detta synes emellertid alldeles icke bliva fallet.

Men om det blåser högervind i England, synes den i U. S. A. komma från motsatta hållet. Vid de i dagarne företagna valen i U. S. A. till representanternas hus hava demokraterna gjort vinster och republikanerna förluster. I en republik som Förenta staterna äro republikanerna naturligtvis, i fråga om politisk färg, "höger". Demokraterna äro "de frisinnade." Dessa båda partier äro strängt taget de enda U. S. A. äger. Socialisterna äro ännu för svaga att räkna med.

I Italien råder lugn och ordning. Det socialistiska samlingspartiet har, antagligen av hård nödvändighet, beslutat att icke resa något motstånd mot den nya fascistiska ordningen. Den borgerliga engelska prässen säger: "Italien har blivit världens politiska salt."

Orientproblemet, mellanhavandet mellan Turkiet och de europeiska stormakterna, synes på väg att kompliceras. Det finnes två turkiska regeringar, en laglig i Konstantinopel med sultanen i spetsen, vilken efter världskriget underskrev den av ententemakterna framlagda hårda, förödmjukande freden, och en annan under Kemal pascha i Angora, vilken tillsatt sig själv, med vapenmakt återupprättat Turkiet som stormakt och nu på den förestående konferensen i Lausanne med visshet kommer att förskaffa sitt land en ärofull och fördelaktig fred. Angoraregeringen har under de senaste dagarne vidtagit en del mått och steg av oroande innebörd. Den har avsatt sultanen, upplöst regeringen i Konstantinopel och fordrar att de allierade makternas trupper skola dragas tillbaka från den turkiska huvudstaden och turkiskt område över huvud taget. Ententemakterna neka sitt medgivande, enär Turkiet, om dess krav uppfylldes, skulle komma att intaga en ännu starkare ställning på den förestående fredskonferensen. Turkiet, klagar en fransk tidning, synes hava förlorat respekten för Europa. I så fall ett rätt genant förhållande — det morska Turkiet, stormakten Turkiet som så käckt står den mäktiga ententesammanslutningen emot räknar endast tolv millioner själar efter det stora krigets landförluster.

Men om ententemakterna under händelsernas tryck måste visa de fåtaliga otrogna försonlighet så förefinnes ingen sådan anledning i fråga om deras sextio miljoner slagna kristna bröder — tyskarne. Tyskland — hjärtat skälver vid tanken på dess hårda öde — synes gå sin undergång tillmötes. Valutan försämras alltfort, priserna på födoämnena stiga i förhållande därtill och nå en fantastisk höjd. Matsedeln måste alltmera förenklas, de kraftiga rätterna strykas — man har återfått krigsårens fruktansvärda hungerblockad, då verkställd av krigsfartyg, nu av valutafallet som framkallas av ententens oförsonliga skadeståndspolitik. Hundra mark, en gång värda 90 kr., köpas för fem öre! *En* tröst finnes — marken drar i sitt fall den franska och belgiska franc'en med sig!

Våra kvinnliga stadsfullmäktige.

Andra valkretsen i Göteborg, vilken gick till val den 3 nov., insatte tre kvinnor i stadsfullmäktige, nämligen fröken Frida Hjertberg, höger, fru Bertha Burman-Andersson, liberal, och fröken Sofia Svensson, kommunist. Det träffade valet är ur alla synpunkter lyckosamt och, ur kvinnlig, särskilt glädjande — värdigare representanter i stadens styrelse kunna de kvinnliga väljarne icke önska sig, och de ställa dock, som bekant, i detta hänseende sina fordringar utomordentligt högt.

Fröken Frida Hjertberg, sedan år 1904 föreståndarinna för den stora Rudebeckska skolan, äger genom sin långa skolverksamhet djupa försänkningar inom Göteborgs kvinnovärld och hennes namn på en valsedel utövar därigenom en stark dragningskraft, vars verkan helt säkert sträcker sig ut över den egna partigränsen. Fröken H. har sedan 1914 tillhört stadsfullmäktige där hon genom sina omfattande insikter på skilda områden kunnat göra en uppmärksammad insats. Som initiativtagare har hon framträtt särskilt i skolfrågor.

Bredvid den krävande befattningen som föreståndarinna för ett stort läroverk och stadsfullmäktigeuppdraget har fröken H. funnit tid även för andra arbetsuppgifter, för vilka man varit angelägen att tillförsäkra sig hennes värdefulla kraft. Bland dessa förtroendeuppdrag kunna nämnas vice ordförandeskapet i Göteborgs flickskoleförenings styrelse samt ledamotskap i styrelserna för Pedagogiska Sällskapet och Sigrid Rudebecks skola. Vidare är hon ombud för Göteborgs Flickskoleförening i Svenska Kvinnornas Nationalförbund. Ytterligar kan tilläggas, att hon deltagit i bildandet av Göteborgs lärarinnors sjukkassa samt att hon sommaren 1919 var tillkallad sakkunnig i Kungl. Skolkommissionen.

Det liberala partiet har otvivelaktigt i fru *Bertha Burman-Andersson* sin starkaste kvinnliga kraft både i fråga om personlig kapacitet och som samlande personlighet inåt den liberala kvinnovärlden. Älskvärd och vinnande, intresserad av den kvinnliga föreningsrörelsen och livligt verksam därinom, har hon blivit mycket känd och tillvunnit sig stora personliga sympatier. Hon har sedan 1919 tillhört stadsfullmäktige, vars verksammaste kvinnliga ledamot hon tvivelsutan varit och *kunnat* vara, därför att hon fritt disponerat sin tid. Fru Burman-Andersson har fått mottaga ett stort antal förtroendeuppdrag inom kommunala styrelser och nämnder. Inom den liberala valmansföreningens styrelse bekläder hon vice ordförandeposten. Bland föreningar, vilka hon ägnar sitt intresse, kan nämnas Göteborgs kvinnliga diskussionsklubb, vars ordf. och ledande kraft hon är.

Fröken Sofia Svensson är folkskollärare. Det stod så på valsedeln, och dagsprässen har skämtat däröver. Emellertid, den skrattar bäst som skrattar sist, och det är just vad fröken S. gör. Det finns nämligen, officiellt, ingen sådan titel som "folkskollärarinna" utan endast "folkskollärare" med — när så behöves — ordet "manlig" eller "kvinnlig" framför. Något till löje lockande ligger icke däri; man säger ju "doktor" och ej "doktorinna" om den kvinnliga läkaren, "postexpeditör" och ej "postexpeditörska" o. s. v. Fröken S. har ännu en "manlig" titel, hon är nämligen barnavårdsman och det i allra högsta grad — det är icke mindre än 162 skyddsbehövande barn, för vilka hon är förordnad till barnavårdsman, och vilka i henne hava icke blott en plikttrogen och duktig beskyddarinna utan även en innerligt god, tillgiven och hjälpsam vän, som glatt och villigt offrar dem sin lediga tid och sina krafter. Fröken Svenssons intresse är i första hand knutet till skolläraregärningen men därnäst till alla frågor, som sammanfattas i ordet barnavårdslagstiftning, samt även till de densamma berörande delarna av fattigvårdsväsendet. På dessa områden är hon expert och blir ifråga om dem i särskild grad en kraft att räkna med och draga nytta av i stadsfullmäktige. — Hennes kommunistiska färg? Nå, den hör inte hit, och den torde i hennes offentliga verksamhet icke komma till synes — hon är på det hela taget mycket litet "politisk".

November.

Novemberrägnet strilar ned. Fint, tätt!

Himlen är grå, luften är grå, gatorna äro grå — allt är grått!

På spårvagnens fönsterrutor har regnet stänkt gråa pärlor, tätt, tätt. Och på sofforna därinne sitta våta passagerare, tätt, tätt. Atmosfären doftar av regn och våta kläder i den kvava tystnaden.

Ingen talar. Alla sitta molstilla, moltysta och stirra på de grå regnpärlorna, och rör händelsevis någon på sig ett litet slag, vändas allas blickar undrande mot den som gjorde rörelsen. Talar någon oförhappandes, går en sprittning genom hela vagnen. — Vem talade!?!? Men den djärve har redan tystnat, dödligt generad av den uppmärksamhet hans stämma väckt. Och alla falla ånyo in i tystnaden — i egna trista funderingar.

Ingen enda ser glad ut. Alla se de tvärtom ut som om all världens bekymmer, hela rymdens gråhet tyngde dem. På bänken mitt emot sitter en herre, böjd över sin paraplykrycka, som han då och då tankspritt suger på. Han stirrar grubblande ned i golvet såsom en Archimedes på sina cirklar. — Vad utspelas inom dem? — Bekymmersamma affärer? — Uteblivna varor från Tyskland? — Lönesänkning? — Hyresförhöjning?

Oah!

Min blick drages mot en annan i galleriet, en smärt liten herre, som till varje pris vill höja sig över omgivningen genom den Illustrierte Zeitung, han håller framför sina ögon. Så intensivt uppmärksamt läser ingen ens den mest rafflande svenska morgonavisa, som denne passagerare läser den obetydligaste notis i det tyska magasinet. Se — tyckes han genom sin intensitet säga — se, vad jag kan! Är det någon av de övriga herrarna eller damerna som kan som jag?

Arbetaren intill honom kan tydligen inte. Hans grova, mörka släggor till händer vila tungt mot hans knän, och tung skådar hans blick ut i ett arbetslöst fjärran. Hans dräkt är en komposition av lappar, trasor och mollskinn — en av dessa som man aldrig såg under krigs- och kristiden med dess lättvunna och lättsvunna välstånd. Ej långt ifrån arbetaren framträder en ung flickas ansikte ur pälsverk och hatt. Hon kryper ihop som ville hon gömma sig och be om ursäkt att hon gjort sig så fin i denna trista och rägniga värld, vars gråhet redan totalt strypt alla de små möjligheter till glädje och självkänsla, som spegeln nyligen skänkt henne i det varma hemmet. Log hon möjligen i trappan, i porten, så ler hon i varje fall inte nu.

Ingen ler. Icke ens det svagaste skimmer i ett enda ansikte eller ögonpar förråder att någon av alla dessa passagerare någonsin lett. Icke ens den djärvaste optimist skulle falla på den dåraktiga idén att försöka le.

Rägnet blir endast tätare och tätare — vagnen kvavare och kvavare.

Det är november.

Ragna Peters.

Fascismen.

Är denna rörelse något för vårt land?

Fascistrevolutionen i Italien, förra veckans stora och överraskande händelse, lägger alltjämt beslag på det allmänna intresset och kommenteras livligt i världsprässen. De borgerliga tidningarne utomlands ställa sig i allmänhet sympatiskt till omvälvningen, under det att de socialistiska organen av olika schattering intaga en diametralt motsatt hållning.

För den svenska allmänheten har frågan blivit särskilt aktuell genom överste Adlercretz' kallelse till fascistsamling även här i landet, vilken appell överallt livligt diskuteras. Man synes emellertid i allmänhet ha en ganska oklar föreställning om vad fascismen är, sådan den framträtt i Italien, dess medel och mål. Det må tillåtas oss att, till tjänst för våra läsare, här nedan lämna en objektiv utredning i ämnet.

Sedan krigsåren har världen i politiskt hänseende färgats allt mera röd. Kejsare- och konungadömen hava störtats, deras gamla författningar sönderslitits. I stället hava republiker växt upp som svampar ur jorden, nya, samfundsordningen revolutionerande författningar i en handvändning utskrivits, och en allmän maktförskjutning försiggått hän mot ett mer eller mindre ytterligtgående arbetareklassvälde. Även till en del av de länder, som förskonats från en våldsam omstörtning, har den allmänna oron nått och i många fall antagit en nog så hotande karaktär. Utan maktmedel att kväva upprorsandan, hava regeringarne sökt besvärja den genom brådstörtade författningsändringar och genomgripande reformer, som tillmötesgått arbetareklassens krav på ett dominerande inflytande i samhället. Den inre freden har på detta sätt kunnat upprätthållas, men samtidigt har en fortskridande maktförskjutning ägt rum hän mot det i revolutionsländerna redan nådda målet: arbetareklassens herravälde, utövat av dess ledare.

Bakom denna Europa omspännande revolutionära verksamhet stå de olika ländernas arbetareorganisationer, överallt identiska med den socialistiska rörelsen. Dessa organisationer bildades ursprungligen för att tillvarataga arbetareklassens intressen inom arbetslivet. De kunde icke anses samfundsfarliga, samhället saknade berättigad anledning att söka förhindra deras tillväxt, vilken därför också fått fortgå obehindrat.

I fortsättningen har emellertid den åsatta fredliga prägeln mångenstädes visat sig vara endast en anlagd skyddande förklädnad för målmedvetna politiska strävanden, åsyftande intet mindre än den gamla samfundsordningens utbytande mot socialiststaten.

Det socialistiska partiet i olika länder äger i fackföreningsrörelsen en stor, väldisciplinerad, till strid beredd, blint lydande kamporganisation, till vilken de andra politiska partierna sakna motstycke, och vilken de därför vid en avgörande kraftmätning icke skulle kunna bjuda motstånd än mindre övervinna. Krigsmakten, även om den vore fullt att lita på, vilket är otänkbart i länder med allmän värnplikt, där arbetareungdomen utgör en så betydande del av hären, skulle icke häller kunna mobiliseras mot den efter samhällsmakten gripande arbetareklassen. Dennas kampmetod är, åtminstone under förberedelserna till den slutliga omvälvningen, icke det öppna våldet, som berättigar motståndaren till däremot svarande åtgärder, utan *den politiska sträjken,* arbetsnedläggelsen.

År 1909 hade vi här i Sverige storsträjk, men den var icke fullt genomförd och endast ett lekverk i jämförelse med de generalsträjker vi sett på andra håll t. ex. i Tyskland, då hela arbetslivet tvingas till vila, belysnings-, vattenlednings- och renhållningsverken, posten, telegrafen, telefonen icke fungera, järnvägstågen stanna ute på linjerna, elden slocknar under ångfartygens pannor, matvarutillförseln till städerna avskäres, fabrikshjulen stanna. — Denna allmänna stagnation kan icke tvingas att upphöra medels bajonetter och kulsprutor, utan samhället *måste* böja sig: Något effektivt skyddsmedel har aldrig kunnat påvisas i de otaliga tidningsledare som skrivits i ämnet. Det enda man med hänsyn till den växande socialistmakten kunnat göra har varit att söka tröst i det förhållandet, "att det ju icke tillstädjes träden att växa upp i himlen".

Det för hela världen betydelsefulla i den av Italiens fascister under Mussolini genomförda revolutionen är, att därmed bevisats, att den socialistiska samhällsomstörtningen *kan* förhindras. Sättet, varpå detta låter sig göra, har även demonstrerats.

Den socialistiska makten i Italien har under de senaste åren varit i snabb tillväxt och år 1921 dominerade den landets politiska liv. Partiet var ytterligtgående radikalt, stod i nära förbindelse med det ryska bolschevikväldet och sökte, via fackföreningsrörelsen, medels ständiga politiska sträjker "uppluckra" samhället och göra det moget för revolutionen. Som en inledning härtill satte sig slutligen arbetarne på skilda platser i besittning av fabrikerna för att driva dem på kommunistisk grund. Regeringen vågade, i saknad av tillförlitliga maktmedel icke ingripa. Förbittringen över regeringsmaktens ömkliga svaghet, vilken syntes hota riket med fördärv, var det som drev det italienska folket att taga sitt öde i egen hand och — fasciströrelsen slog ut i blom över hela lan-

SKANDINAVISKA KREDITAKTIEBOLAGET
GÖTEBORG - STOCKHOLM - MALMÖ

Avdelningskontor över hela landet

EGNA FONDER KR. 182,000,000:—

Gottgör å insatta medel högsta gällande ränta

Telegramadress "Kreditbolaget"

(Inf. gen. Göteb. Tandläkaresällskap)
Tandläkare Anne-Marie Heijde
Vasaplatsen 1. Telefon 15500.
Rådfrågning: Vard. ½2—½3, övriga tider efter avtal.

Min mamma använder alltid Mustads margarin.

"Blixt-Glans"
sparar arbete — *sparar tid* — sparar pengar.
Använd "Blixt-Glans".

Nordiska Handelsbanken
Stockholm. GÖTEBORG. Malmö.
Egna fonder: Kr. 72,650,000:—
Notariatavdelning.
Förvaltar enskildas och kassors värdehandlingar mot billig avgift.

AKTIEBOLAGET
GÖTEBORGS BANK
GÖTEBORG STOCKHOLM
100 avdelningskontor i västra och östra Sverige
Grundad år 1848
Egna fonder Kr. 78.750.000
Emottager penningar å sparkasse-, kapital- och depositionsräkning till högsta gällande ränta.
Utlämnar hemsparbössor.
Bankens notariatavdelning förvaltar föreningars och kassors medel, enskilda förmögenheter samt testaments- och förmyndaremedel.
Obligations- och fondavdelningar.
Fullständig bankrörelse i övrigt.

det! Dess enda uppgift var att med starka arbetsvilliga skaror gripa in var hälst en *samhällsfarlig* sträjk etablerades, alltså *icke* att blanda sig i vanliga lönestrider, samt att kväva varje upprorsförsök i dess linda. Fascismen ägde sammanslutningar på varje plats och flygande kolonner, som blixtsnabbt kunde dirigeras till de farligaste oroshärdarne. Kampen mellan de samhällsbevarande elementen och revolutionärerna utkämpades med seger för de förra i otaliga större eller mindre kraftmätningar, och först när hela landet var pacificerat och vunnet för fascismen, ägde segertåget till huvudstaden nu i förra veckan rum.

Till fasciströrelsen, först en medelklassens organisation, hava sedan alla befolkningslager slutit sig, även i mycket stor utsträckning arbetarna själva. Det har visat sig, att för dem, lika litet som för andra samhällsmedlemmar, den politiska makten är det lidelsefullt åtrådda, utan i stället fredliga, ordnade, lyckliga förhållanden, sämja med nästan, arbetsro, arbetsförtjänst, tryggad ekonomi och det gemensamma fäderneslandets välfärd.

Nu återstår att se, om den med diktatorisk makt utrustade ministerpresidenten Mussolini och de män, som stå vid hans sida, förmå att uppfylla dessa folkets önskningar. En lyckosam utgång skulle tillförsäkra den nya ordningen det italienska folkets fortsatta stöd och vara betydelsefull även utåt mot den övriga världen, som skulle få tillfälle att göra nyttiga jämförelser mellan ett under ansvar mot hela folket fört kraftigt och kunnigt regemente samt förhållandena i andra länder, där *klassväldet* givits fria tyglar.

Är en fasciströrelse påkallad även i vårt land? Denna fråga måste med hänsyn till rådande förhållanden besvaras nekande. Något verkligt behov därav föreligger nämligen icke nu. Vår arbetarvärld har, om man bortser från den kritiska period då 8-timmarsdagen och författningsändringen stodo på dagsprogrammet och revolutionshotet förmörkade luften, visat stor besinningsfullhet, ansvarskänsla och fosterlandskärlek. Aldrig har den tillgripit den politiska sträjken som kampmedel.

En fasciströrelse sådan som den italienska, bildar man icke som en vanlig snusförnuftig förening, efter kallelse, med stadgeutskrivning, styrelseval, protokoll o. s. v. Den måste i stället som en spontan folkrörelse mäktigt och oemotståndligt bryta fram, när samhället verkligen är i fara, och bäras av bravur, offervilja, osjälviskhet och fosterländsk hänförelse alldeles så som det italienska exemplet visat.

Vollmers-Meeths TÉSALONG
Asti
½1—3, ½6—7.

HÖSTEN ÄR INNE!
Färga Edra urblekta gardiner, draperier och andra plagg med
NADCO HEMFÄRGER
Marknadens hittills oöverträffade och billigaste hemfärg. Fråga Eder handlande eller tillskriv
A.-B. NADCO, GÖTEBORG.

Lysningspresenter
alla prislägen.
K. Anderson
Hovjuvelerare
Östra Hamng. 41. Göteborg.

Sigrid Fridmans Springbrunn å Naturhistoriska muséets gård.

Ett betydande offentligt kvinnligt skulpturverk.

Vid en privatinvigning den 2 november överlämnades till Naturhistoriska muséet i Slottsskogen såsom donation en av skulptrisen fröken *Sigrid Fridman* utförd *Springbrunn med pingviner,* avsedd att pryda muséets gård och bekostad av medel ur Theodor och Hanne Mannheimers fond.

Brunnen torde vara det första kvinnliga svenska skulpturrverk av monumental rang, som införlivats med en stads offentliga konst i vårt land. Samtidigt utgör den Sigrid Fridmans hittills största skapelse.

Vid dess fullbordande förelåg ej endast uppgiften att utföra en skulptur, utan även att åstadkomma ett helt litet byggnadsverk. Man får ej bortse från de stora tekniska svårigheter det erbjudit att till ett harmoniskt helt sammanfoga de 40 à 50 delar, varav brunnen med bassäng, postament och skulptur består. Det fullbordade arbetet vittnar om huru lyckligt vilja och förmåga här täckt varandra.

Verket är utfört i den utomordentligt vackra och sällsynta svarta Romerödgraniten — ett lika utsökt som genom sina stora och under arbetets gång lätt bristande kristallstjärnor svårhanterligt material. Sverige äger ett enda sådant granitbrott, vars lämplighet för skulpturverk upptäckts först i senare tid. Vad angår själva kompositionen består brunnen av en åttkantig bassäng, belagd med gneisplattor och ur vars mitt det likaledes åttkantiga postamentet reser sig, uppbärande skulpturgruppen av tre pingviner. De starkt stiliserade fåglarna sitta med ryggarna vända mot varandra och bilda genom sina spända vingar en harmonisk och med postamentet liksom organiskt sammangjuten kontur.

Genom materialets finslipning för själva djurgruppen framträder denna glänsande och svart, medan det mattslipade postamentet står en nyans ljusare och bildar en vacker tonövergång till den endast finhuggna och mera gråtonade bassängen med dess botten av gneissplattor.

Vattenspelet skjuter i fina svagt bågade strålar fram ur pingvinernas näbb — en originell anordning, som i sin mån bidrager till intrycket av verkets helgjutenhet.

Konstnärinnan har med detta arbete fastslagit sitt behärskande av monumentalskulpturens stora tekniska svårigheter.

Och när det harmoniska och allvarliga konstverket genom vackra planteringar fått den värdiga inramning det ovillkorligen förtjänar, skall Naturmuséets gård säkerligen bliva en av de käraste tillflykterna i vår naturskköna Slottskog. —*e.*

Ebon Strandin.

Jag sitter här i privatlugnet och tänker på Ebon Strandins öde. Det är inte roligt.

Först har man naturligtvis från alla håll, och med all gewalt uppmuntrat henne att lämna baletten, vars prydnad och tjusning hon var, och i stället använda sin vackra stämma till att sjunga och sitt charmanta utseende att bedåra. Och med den enastående popularitet hon vunnit såsom dansös, har operachefen Riben velat slå ett stort slag med henne genom att tilldela henne en av musikdramatikens allra största och mest krävande uppgifter — Bizets världsberömda Carmen. Och sedan hon äntligen låtit övertyga sig, och medan hon inför sin lärare slitit och strävat för att göra det bästa möjliga av rollen, har operaledningen slagit på stora sensationstrumman, tills förväntningarna skruvats upp till den onaturligaste höjd.

Ebon Strandin, hela Stockholms, hela Sveriges avgudade ballerina skulle spela Carmen! Och vad kunde man tro annat än att hon med alla dessa puffar skulle kunna spela och sjunga minst lika bra som hon dansar!

Följden blev att man formligen stormade teatern med ända till bristningsgränsen spända förväntningar.

Och inför denna illustra, kritiska, fullsatta salong skulle Ebon Strandin *debutera.* I en av operalitteraturens största glansroller som utgjort drömmen, målet för många i sitt fack mognade konstnärinnor av högsta rang.

Hela landet vet i detta nu att föreställningen blev ett fiasko. Att kritiken, kanske isynnerhet emedan den var upprörd över att operachefen låtit detta experiment ske, även lät fröken Strandin schavottera.

Det är rimligt att hon misslyckats. Och det är självfallet att hon ej kunnat motsvara sådana förväntningar, som här med pukor och trumpeter stimulerats upp. Men så fullständigt var väl dock icke misslyckandet, att ej något gott fanns i prestationen. Något, som under normala förhållanden blivit erkänt och framhållet. Bara detta att *kunna* debutera i Carmen alls, tyder ju på förutsättningar. Och att efter en sådan kritik ha själs- och nervkraft nog att fortsätta kväll efter kväll — och därtill göra fortsättningen bättre än början, vittnar ju om stort personligt mod och god konstnärlig vilja.

Med dessa båda följeslagare kan Ebon Strandin gå långt. Låtom oss vänta med våra slutsatser tills vi sett litet mer! Kanske är revanschen ej så långt fjärran.

Du står ansikte mot ansikte med nederlagen i det förflutna, men du har i dina händer ett nytt vapen smitt under alla dina förra strider. Stå upp alltså, kräv ut vad som är ditt, gå framåt och vinn den himmelska frid, som skall följa på den slutliga segern.

*

Vi behöva icke längre öda vår tid med att fråga vem som har rätt och vem som har orätt. Vår plikt är enkel — att verka, att bruka den tid som förunnats oss i detta liv till ärofullt tjänande.

Katherine Tingley.

*

För att vara en man, måste man göra mycket med förbundna ögon.

Hebbel.

*

Lösryck människan ur hennes förhållanden; och vad hon sedan är, endast *det* är hon. *Seume.*

John A. Gahms
Reseffekt- & Lädervaruaffär.
Torgväskor & Boxar.
Prima kvaliteter. *Låga priser.*
Korsgatan 12 (hörnet av Kyrkogatan) Göteborg.

Finnes en skiljeväg?

Omvändelsens problem, "frälsningen", "den nya födelsen" framställer sig för varje tänkande människa till begrundande. Är det hela något uppkonstruerat, en fantasi, ett känslornas spel eller ligger verkligen något av betydelse däri? Kommer varje människa under sin vandring mot döden till ett vägskäl, där hon har att träffa det livsavgörande valet mellan de tvänne vägarne, "den breda" eller "den smala?"

Många människor hava personlig erfarenhet av "den nya födelsen", många, som själva stå främmande därför, hava sett den som en hemlighetsfull, mäktig och omskapande kraft hos någon medmänniska, andra hava hört ämnet avhandlas, allvarligt och med sympati eller gyckelande och fientligt.

Under alla förhållanden är frågan av det största intresse, och vi tro oss tillmötesgå mångas önskningar, när vi på annat ställe i föreliggande nummer under rubriken "Omvändelsens problem" återgiva ett uttalande av domprosten vid S:t Pauls-kyrkan i London William Ralph Inge, en av förgrundsgestalterna i det nutida Englands religiösa och intellektuella liv.

De som ville hjälpa.

Vi hade för ett par nummer sedan inne ett upprop om hjälp till en gammal snäll och rar fostermor, som står i fara att skiljas från sin lilla sexåriga fosterdotter på grund av att dennas föräldrar upphört att lämna försörjningsbidrag och fostermodern icke rår med mer än att genom eget arbete försörja sig själv. Flickan skulle då överlämnas till fattigvården, en lösning av frågan, lika förtvivlad för barnet som för den stackars gamla.

Som svar på vårt upprop har influtit: Från "En som nyss förlorat en liten sexåring" 10 kr., "E. L.", Eslöv, 10 kr. Dessutom hava "Ullas pappa", "A. E." och "E. R.' utlovat 5 kr. vardera i månaden tills vidare.

Nya hjälpare äro synnerligen välkomna!

I Paris hölls nyligen en examen med kvinnliga och manliga ritlärare. Det handlade om att tillsätta vakanta platser vid folkskolorna, och resultatet var glänsande för de kvinnliga sökandena. 88 kvinnliga examinander avlade utmärkta prov, och blevo antagna varemot 117 manliga finga avtåga med betyget: "otillräcklig."

*

I Berlins obligatoriska fortsättningsskola för butiksflickor, vilken omfattar Berlins hela butiksvärld och ger grundlig fackutbildning i yrkets alla branscher, meddelas också en lika grundlig utbildning i yrkena: "husfru, mor och sjuksköterska i hemmet!" Vid avgången erhålla de dessutom genom en kvinnlig läkare en på sexualhygieniska fakta grundad förklaring över farorna av ett osedligt liv, något av betydande värde för just dessa flickor som på grund av sitt yrke i en stad som Berlin äro utsatta för stora frestelser.

Kerstin Lindahls BLOMSTERAFFÄR
Korsgatan 4, Telefon 8462
Rekommenderas!

Begär alltid Kobbs Thé

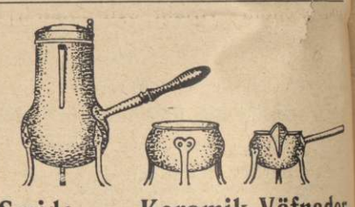

Smide alla slag, **Keramik, Väfnader**
Bese utställningen
SÖDRA HAMNGATAN 45
KONSTSLÖJDEN

Patent-Nyhet! TÄTLIST av GUMMIVAX
Täta fönstren! Undvik drag!
Ensamfabrikanter:
COLLINS TEKNISKA INDUSTRI
GÖTEBORG 8 — TEL. 1862, 1492o
Försäljes av alla färg- & kemikaliehandlare

NY illustr. katalog, ävenså ny prisnedsättningskatalog gratis i bokhandeln och fr. LINDBLADS Förl., Uppsala

Hattar med passform
(Vi hava den hatt, som passar Eder).
Lördagen den 11 dennes börjar vår realisation. Pannhattar från 12 kr. st. Filthattar från 4 kr. st. Monteringssaker från 50 öre st.
Svea Claëssons Modemagasin
HAGA NYGATAN 10

Fredagen den 17 november

väljer

Första valkretsen.

Rösta då med de valsedlar, som ha följande utseende:

Vid stadsfullmäktigevalet:

De Borgerlige

Silfverstolpe, D. O., maskindirektör, stadsf.	Strandell, Herman, apotekare
Nylén, Anders, disponent, stadsf.	Arby, Arthur, direktör
Öberg, A. B., lektor, stadsf.	Rahmn, Gösta, lektor
Steen, Sven, arkitekt, stadsf.	Larsson, Albin, smedmäst., f. stadsf.
Eduards, A. J., ingenjör, stadsf.	Brusewitz, Elvira, fru
Thore, Alex., kapten, navigationsskoleföreståndare	Norrby, A., poliskommiss.
Strandell, Herman, apotekare	

Vid elektorsvalet:

De Borgerlige

Rodhe, E. H., biskop
Silfverstolpe, D. O., maskindirektör
Thore, Alex., kapten, navigationsskoleföreståndare
Block, Eilen, fru
Rahmn, Gösta, lektor
Nylén, Aders, disponent
Larsson, Albin, smedmäst.
Strandell, Herman, apot.
von Schéele, R., rektor
Mellqvist, Elsa, fröken
Fredén, Aug., folkskollär.
Hansson, Carl, spårv.-insp.
Söderbaum-Lundén, Gunhild, med. d:r
Timelin, Erik, redaktör
Kjörling, K. E., postmäst.
Wetterling, Knut, handl.
Sandén, Aug., kassör

Valet sker samtidigt till stadsfullmäktige- och elektorsförsamlingen.
Vänd Eder till Borgerliga Valförbundets byrå, Erik Dahlbergsgatan 3, telefon 5106 och 7927 och begär upplysningar.

OBS. Stadsfullmäktige- och elektorsvalsedlarnas olika uppställning och se till att sedlarna icke förväxlas vid valet.

Möbler, Möbeltyger, Gardiner, Gångmattor, Flossamattor.
Allt handgjort, konstnärligt, varaktigt och i förhållande till kvalitet billigt.
KONSTFLITEN, GAMLA HÖGSKOLAN, GÖTEBORG.

Vantar

Tricotvävda med knäppe

	pr par
"Record" prima kval.	0.75
"Reklam" fodrad	1.25
"Special" moccaimit.	1.90
"Liebling" Silke o. Ylle utan knäppe	2.10
"Rheinländer" tjock renhudsim.	2.90
"Succès" ex. 1:a, höga skaft m. spänne	3.50

Nya eleganta modeller

A. JÖNSSON & Co
SPECIALAFFÄR FÖR TRICOTVAROR
50 KUNGSGATAN 50 — 10 LINNÉGATAN 10

Nu Realiserar

Gillblads

till betydliga

underpriser.

Omvändelsens problem

Av Domprosten *William Ralph Inge.*

Där en omvändelse äger rum, består denna alltid däri att ena hälften av en splittrad personlighet segrar över den andra. Genom sammansmältning av motsatserna i karaktären frambringas ett nytt jag. Denna nya födelse omfattar hela människan — vilja, förnuft och känsla. Ibland synes den drivande kraften arbeta genom känslorna, *ibland genom* viljan, och ibland, mera sällan, genom förnuftet. I de fall där omvändelsen kommer plötsligt, består den yttre förändringen i uppgivandet av någon bestämd dålig vana. Men i regel är överbevisningen om synd en mindre viktig faktor i fråga om omvändelsen, än man skulle tro. Personen erfar en känsla av olycka snarare än av skuld, och vad som lockar honom, är utsikten till ett bättre och renare liv, som nu synes möjligt för honom. Det nya livet måste älskas och åstundas, innan det kan levas. Dragningen till det goda förnimmes först; sedan kommer viljan att göra det. Frågan om var den mänskliga ansträngningen slutar och Guds nåd eller den Helige Andes verkningar börja, är, tror jag, alldeles omöjlig att besvara."

En kompromiss.

"Omvändelsen är, så vitt vi kunna döma, ej något som ingår i varje religiöst liv. Vi ha alla känt män och kvinnor, vilkas karaktärer voro ädla och vackra redan under barndomen, och som blevo allt ädlare och bättre under senare år. Deras väg är som "ljuset av den uppgående solen, som lyser mer och mer till dess dagen har nått sin höjd". (Ordspr. 4: 18.) Men jag tror ej, att de skola kunna hänvisa på någon vändpunkt i sitt liv; de skulle ej kunna säga, att de blivit omvända vid någon viss tid.

Andra karaktärer, mindre felfria, synas utveckla sig normalt, de lägga aldrig bort de svagheter, som visade sig redan under deras barndom, men de tillväxa det oaktat ständigt i andlig kraft och fasthet. Vi kunna ej säga om dem, att de vid någon tid i sitt liv påtagligen stått vid skiljevägen.

Ett ännu större antal synas ej ha gjort ett avgörande val. Deras karaktärer tyckas vara uppbyggda på en kompromiss. Och vad skola vi säga om dem, som leva livet och sköta sina plikter korrekt efter sin egen inskränkta måttstock, men som varken äro spirituella eller älskvärda? Dessa äro, antar jag, de nittionio rättfärdiga, som ingen bättring behöva! Vi som känna dem på jorden, kunna förstå, att deras uppträdande i himlen ej kommer att hälsas med entusiasm.

Omvändelsen hör ej till det normala.

"Är han eller hon omvänd?" Det veta vi ej. Jag betvivlar mycket, att en plötslig omvändelse är en normal erfarenhet. I somliga kristna samfund få likväl de unga lära sig att vänta på en klar och tydlig erfarenhet av detta slag, vanligen under den tidigare ungdomen. Det är säkert, att suggestion spelar en mycket viktig roll i dessa fall. Om en gosse eller flicka får lära sig att vänta på en hastig omvändelse, att bedja därom och göra sig beredd därpå, så är det mycket sannolikt, att väckelsen skall komma till honom eller henne i denna form. Denna lära framhålles sällan i anglikanska kyrkan, och följaktligen anser jag, att plötsliga omvändelser i form av en fullt medveten erfarenhet äro mycket sällsynta inom vår kyrka. Vår ungdom förbinder oftare undfående av Guds nåd med mottagandet av sakramenten, och de vänta ej att få erfara någon dramatisk kris.

Vid skiljevägarna.

Och likväl innehåller den puritanska och metodistiska läran om omvändelsen — som vanligen betyder hastig omvändelse — två viktiga sanningar. För det första är det Kristi lära, att vi alla måste göra ett val, och att, vare sig vi och våra vänner veta det eller ej, de flesta av oss redan ha gjort sitt val mellan den breda och den smala vägen, ty vi kunna ej gå på båda. Mellan liv, som mycket likna varandra, kan det vara en betydelsefull skillnad, som först kommer att bli uppenbar vid den yttersta domen. Och det ser ut som om varje man och kvinna en gång i sitt liv dock måste stå vid skiljevägen och vända sig i ena eller andra riktningen.

Och för det andra är förväntan på en kris under den första ungdomstiden psykologiskt sund. Lord Chesterfield, som var en skarp iakttagare, sade, att karaktären vanligen får sin prägel för livet mellan femton och tjugotvå års ålder. Det är under dessa år, som personligheten vanligen finner sig själv.

Det finns undantag från denna regel. Ibland kan en människa, som visat mycket litet tecken till energi och handlingskraft, på ett energiskt och målmedvetet sätt utnyttja gynnsamma tillfällen, som erbjudas henne under medelåldern. Och vi få ej glömma, att omvändelsen har en mörk sida. Kristendomen vet ingenting om ett oföränderligt nådastånd. "Det gråhåriga helgonet kan falla ur nåden." Paulus räknade sig aldrig hava "helt fattat det". Vi kanske känna till fall, då en man ägt allmän aktning och beundran, tills han förskaffat sig den framgång, som hans själ åtrådde, men därefter har hans karaktär börjat försämras. Av detta skäl bland andra är omvändelsetron, så som den ofta framhålles, en farlig lära. Människohjärtat är fruktansvärt illfundigt.

När omvändelsen är äkta, vad är då dess verkliga karaktär? Låt oss se på de mest berömda omvändelserna i historien, Pauli och Augustini. Berättelsen om Pauli omvändelse i Apostlagärningarna ger intrycket av en plötslig och fullständig förändring som följd av en underbar syn. Aposteln själv nämner i sin skildring endast att: "Det behagade Gud att uppenbara sin Son i mig", ord, som snarare tyda på en mystisk erfarenhet. Visst talar han om syner och uppenbarelser, som han haft vid olika tillfällen, och vi behöva ej tvivla på att en sådan kom till honom på vägen till Damaskus, men det vore dåraktigt att antaga, att förändringen i hans liv ej varit förberedd genom föregående erfarenheter. Att tänka det en syn på himlen förändrat hela hans karaktär, vore att förringa en av de största män, som någonsin levat.

Pauli och Augustini omvändelser.

S:t Augustini omvändelse är mindre enkel än hans ryktbara "Bekännelser", som skrevos en tolv år efter de händelser, som däri beskrivas. Om vi jämföra med dem de sällan lästa avhandlingar, som han skrev vid tiden för sin omvändelse, så skola vi ej fästa så mycken vikt vid scenen i trädgården, då han hörde ett barns röst, som sade: "Tag och läs!" Vi veta av "Bekännelserna", att han först blev omvänd från spekulationer, till stor del påverkade av manikéernas lära,

LUX för fintvätt, krymper ej ylle. SUNLIGHT för storvätt och allmän rengöring. RINSO tvättar utan gnuggning, utan kokning.

SUNLIGHT PRESENTER
för
TOMMA KARTONGER

Till förbrukare av våra välkända tvättmedel SUNLIGHT, LUX och RINSO komma vi att skänka bort presenter i varor på följande villkor:

Erbjudandet gäller från den 6 november 1922 och pågår under en obestämd tid, dock icke mindre än 12 månader. Det kan därefter indragas när som helst under förbehåll, att vi lämna underrättelse därom en månad i förväg i de dagliga tidningarna.

Till alla förbrukare, som genom sin handlande skicka till oss följande antal kartonger, tillhörande SUNLIGHT, LUX eller RINSO som köpts sedan 6 november 1922 och före avslutandet av annonseringen, skola vi sända presenter, som kunna utväljas från illustrerade kataloger i handlandenas butiker. Presenterna variera i värde efter antalet kartonger som insänts.

Sunlight.	15	30	45	60	Sunlight.
Lux. Rinso.	10	20	30	40	Lux. Rinso.
	25	50	75	100	

Anm.: 2 halvpaket LUX räknas som 1.

Presenterna äro utvalda med stor omsorg och torde tillfredsställa de mest skilda smakriktningar. Många av artiklarna äro lämpliga för barn.

De närmare bestämmelserna rörande vårt erbjudande finnas tillgängliga hos Eder handlande eller skickas direkt till Eder från oss, om så önskas.

11,000 KR.
i
EXTRA PRISER

Förutom ovannämnda presenter skola vi, efter slutad annonsering å tid, varom underrättelse i tidningarna kommer att ske senast den 5 oktober 1923, utdela särskilda kontanta priser till de 23 personer, som, under tiden annonseringen pågår, skicka in till oss största antalet tomma kartonger. Dessa priser äro:

1:sta pris	Kr.	5,000:—
2:dra „	„	2,500:—
3:dje „	„	1,500:—
20 st. 4:de	„ å „	100:— vardera.

I händelse flera än en person inskickar samma antal kartonger, komma ifrågavarande priser att fördelas emellan dessa personer.

Namnen på de personer som vinna ovanstående priser, komma att tillkännagivas i de dagliga tidningarna, sedan våra böcker vederbörligen blivit genomgångna av Notarius Publicus.

Endast de beslut, som fattats av Sunlight Såptvål A.-B. tillsammans med Notarius Publicus i någon fråga rörande denna offert, äro giltiga.

Benäget anmoda Eder handlande att visa Eder en illustrerad katalog. Om så önskas, skola vi sända ett exemplar direkt till Eder vid emottagandet av nedanstående kupong vederbörligen ifylld.

Jag har läst Eder annons om Sunlight presenter för tomkartonger i ..... och beder Eder skicka mig bestämmelserna över Edert erbjudande samt en illustrerad katalog över de presenter som komma att utdelas.

Namn: .....

Adress: .....

SUNLIGHT SÅPTVÅL AKTIEBOLAG
GÖTEBORG

Liberala Valmansföreningens

valsedlar vid de förestående stadsfullmäktige och elektorsvalen i första valkretsen fredagen den 17 november upptaga följande namn under partibeteckningen

De Frisinnade

Stadsfullmäktigelistan

C. J. Ekman. Stadsfullmäktig
James Sundberg, f. d. Stadsfullmäktig
Carola Karlsson, Stadsfullmäktig
Julius Hüttner, Direktör
Johan Nord, Folkskollärare
Erik Löfgren, Jur. kand. Ombudsman
George Husebye, Handlande
J. O. Wallin, Inspektor

Elektorslistan

Bernt Drakenberg, v. Häradshövding
Edw. Alkman, Redaktör
Signe Westelius, Rektor
Anton Larsson, Bandirektör
N. A. Magnusson, Skatteuppbördsman.
B. A. Andersson, Skräddaremästare
George Ström, Läkare.
Kerstin Lundegard, Fru
P. N. Linde, Tullvaktmästare

Dessa Valsedlar finnas tillgängliga för valmännen vid varje vallokal.
Valmännen torde noga tillse, att den rätta valsedeln inlägges i det rätta kuvertet, som erhålles av valförrättaren i vallokalen.
Övriga upplysningar lämnas av Liberala Valmansföreningens Valbyrå, Vallgatan 38, telefon 6222, Skräddaremästare B. A. Andersson, Lundby, tel. 10431, Handl. George Husebye, Borgaregatan 9, tel. 4185.
Kuvert för äkta makars röstning för varandra kunna erhållas hos samma personer.

Armbandet.

Övers. av *A. C.*

En morgon tidigt på våren i fjor stodo två unga män och stödde sig mot kaminkransen i en regeringsbyrå. Den längre av de två, han som var hemma i rummet, var en smärt välväxt man. Han hade håret omsorgsfullt benat, och i halsdukens sjömansknut satt en diamantnål. Rocken var uppknäppt och tummarne fasthakade i västens armhål. Ställningen skvallrade om belåtenhet, och han var belåten.

"Det komiska i saken är" — sade han muntert och prässade axeln mot kaminkransens kant — "att jag är bjuden på middag hos Burton Smiths i kväll."

"Ah" — svarade hans vän, och såg på honom med lätt avund — "och så får du se henne?"

"Ja, ja, hon kommer till dem i dag. Men de veta inte om förlovningen än, och eftersom hon naturligtvis inte är hågad att basunera ut det i samma ögonblick hon kommer in genom dörren — så låta vi det vara en hemlighet för i kväll. Men för *dig* ville jag tala om det."

Han vände sig medan han talade och jämkade på en elegant marokängportfölj, som låg på bordet bakom honom och hade namnet "Ernst Witterley" ingraverat på en enkel stålplåt.

Den andre väntade, tills han återtagit sin plats, höll sedan ut sin hand och sade med en varm tryckning: "Tack för du sade mig det, jag lyckönskar dig av hela mitt hjärta."

"Det var det jag visste, Jack" — svarade Witterley — "i dag känner jag mig som en kung, och ödets pilar kunna icke nå mig."

"Lycklig du!" sade Jack, och strax efter tog han avsked.

Burton Smiths, som vi hörde dem tala om, äro ganska väl kända i London. Burton Smith är advokat med pängar och relationer, — irländska jorddrottar, skotska riksdagsmän, indiska domare o. s. v. Hans fru är ung behaglig och en stjärna i sällskapslivet. Deras salonger, ehuru i översta våningen av Onslow Mansions med sneda tak och ett dussin små lustiga vrår och hörn, stå aldrig tomma under mottagningstimmarne.

Dagens middagssällskap hade blivit valt med omsorg. "Lady Linnaere kommer säkert" — hade Mrs. Burton Smith sagt en dag vid frukostbordet, då hon genomsåg bjudningslistan — "och Mr. May"

Men Mr. Burton Smith ville inte veta av May. "Han talar om Indien från början till slut och jämför Calcutta med London, och jag betackar mig för att höra på den smörjan i timvis."

"Ja, James", svarade Mrs. Burton Smith lugnt, men glöm inte att Jereker May är son till Lord Hawthorn — han får föra mig till bordet, och jag bryr mig inte om hans prat. Men på andra sidan måste jag ha Mr. Witterley; han kan konversera och hålla mig vaken. Låt se! Det var alltså tre. Och så Joanna Burton, hon kommer samma eftermiddag — fyra! Vet du vad, James, när vi var nere på Rothley i julas, så trodde jag där var något mellan din kusin och Mr. Witterley."

"För himlens skull, låt dem då inte sitta tillsammans, annars prata de med varandra och glömma rästen."

"Gott"" sade Mrs. Smith, "jag skall placera dem vis à vis varandra, och Mr. Witterley får föra Mrs. Galantine till bordet. Hon kommer att flirta vilt med honom, och det skall bli roligt studera Joannas ansikte. Då kan jag genast se, om det är något mellan dem."

Mr. Witterley var en ung man av viss betydelse, om icke annat så i egenskap av privatsekreterare hos en minister. Han hade 1001 bekanta och två vänner — kanske tre. Man väntade att han skulle bli något en vacker dag — säkert. Han klädde sig med smak, såg bra ut, och kunde uttrycka sig väl. Kanske var han en liten smula egenkär, men kvinnorna ha ingenting emot det, och han ägde takt. Och ännu aldrig hade han råkat i någon klämma.

I kväll, då han klädde sig till middagen, borstade håret, eller smålog åt sig själv — men icke i spegeln utan vid något minne — kände han sig helt lycklig. Allt tycktes leende framgång för honom. Intet moln syntes vid horisonten, icke den minsta lilla molntapp. Han gick till ett hem och en krets där han var uppskattad. Mrs. Burton Smith var honom väl bevågen. Och så fanns där också, (som vi veta) någon annan! Han var en lyckans gullgosse.

"Lady Linnaere", sade värdinnan, och presenterade honom för dubbelhaka, embonpoint, vitt hår och diamanter. Witterley bugade sig djupt och trodde sig se en av dessa viljestarka damer med utpräglade fördomar, som dra' kjolarna åt sig, om man nämner den irländska frågan och lämna rummet om en liberal kommer in. "Mr. May, herrarne ha' visst träffats förr", — fortsatte Mrs. Smith —; "och jag förmodar ni känner Miss Burton?"

Han mumlade något, och hon — Joanna — skakade hand med honom öppet med aningen av ett leende. Han spelade också sin roll bra några ögonblick, tills han plötsligt mindes att detta var första gången de möttes sedan hon uttalat sitt "ja"-ord, och då började han stamma. Men han hämtade sig genast, innan Mrs. Burton Smith hade tid att observera hans förlägenhet, och han bjöd Mrs. Galantine armen.

Hon var en gammal vän, — försåvitt man kan tala om vänner i societeten. Han hade fört henne till bordet ett halft dussin gånger. "Vem är den flickan?" frågade hon, så snart de satt sig, höjde lorgnetten och stirrade på sin vis à vis. "Om bara inte hennes näsa vore så kort, skulle hon se riktigt bra ut."

Han begagnade detta som förevändning för att sätta på sin pincenez och ge Joanna en lång blick. "Den är nog litet kort", medgav han och såg med en behaglig känsla av en viss äganderätt på organet i fråga. "Men där finns folk som föredra' korta näsor, Mrs. Galantine."

"Ja, och teater i augusti!" sade hon tvivlande, "och 'Låna eld' i salongen. Men allvarsamt, hon skulle varit riktigt vacker med en längre näsa."

"Verkligen?" frågade han, och efter ännu en blick: "Jag tror ni har rätt."

Och Joanna var vacker, ehuru pannan var väl kort, och näsan något

HVAR 8 DAG

"en verkligt förstklassig illustrerad tidskrift — — — —"

"— — med gedigen och fint kultiverad ton— — — — — —"

SÄGER DAGSPRESSEN

Bör ej saknas i något svenskt hem!

PRENUMERERA Å NÄRMASTE POSTANSTALT ELLER BOKHANDEL!

I VARJE SVENSKT HEM

som vill följa dagshändelserna inom politikens, handelns, konstens och litteraturens område

läser man numera

GÖTEBORGS HANDELS- OCH SJÖFARTS-TIDNING

Det bästa tvättmedlet för fina och ömtåliga kläder är

Gummans Flingor

till platonismen, som först lärde honom att Gud är en ande, och sedan från platonismen till kristendomen. Men förändringen skedde mera gradvis och var mera intellektuell, än vi lärt oss att antaga.

Jag har ibland trott, att dessa två heliga mäns ofantliga inflytande har lett till en övervärdering av den tragiska konflikten som ett normalt drag i det religiösa livet. Vi kunna läsa massor av biografier över heliga män och kvinnor utan att finna någonting sådant. En kristen behöver vid alla tillfällen hela Guds vapenrustning, men i de flesta fall är där, tror jag, ingen sådan kris som den, som delar S:t Pauli och S:t Augustini liv i två avskilda delar.

Tvivelaktig teologi och dålig psykologi.

Sådana fraser som att "ösa ur okända kraftkällor" äro mycket populära nu för tiden. Men mycken dålig psykologi och mycken tvivelaktig teologi har sysselsatt sig med det "undermedvetna", och uppriktigt sagt, så tror jag inte att vi skola finna det vara gagneligt, att gå mycket långt på den vägen. Den amerikanske professorn James Pratt, vilkens nyligen utkomna arbete över "Det religiösa medvetandet" jag vill rekommendera som den kanske bästa bland religionspsykologiska böcker, slutar sitt kapitel om omvändelsen med följande ord: "Den följer samma lagar som en förändring av smaken hos en människa, emedan den i grund och botten är i sig själv en förändring av smaken — den viktigaste som någonsin äger rum i den mänskliga erfarenheten. Den är en omvärdering av alla värden, och den omfattar livets alla processer och erfarenheter och läxor."

Om vi skola förklara omvändelsen, utan att den tillskrives Guds Helige Ande, så tror jag, att professor Pratt här givit ett så vitt möjligt riktigt uttryck för dess innebörd. När en människa vänder sig till Gud — och omvändelse betyder naturligtvis just att vända sig om — så sker det, emedan Gud har visat henne någonting oändligt mycket mera värt att älska och eftersträva än det, som djävulen, världen och köttet ha att bjuda henne. Denna förändring eller detta val kan äga rum plötsligt eller, liksom sädeskornet växer i det fördolda, utvecklas hos oss, utan att vi veta, hur det går till. Men valet kommer till oss alla, och vi måste välja enkelt och i ödmjukhet. "Utan att I omvänden eder och varder såsom barn, så skolen I ej inkomma i himmelriket."

30,000

exemplar ha nu tryckts

av Anna Olssons »Praktisk kokbok».

Den ovanliga framgång denna bok haft visar att den verkligen fyller sin uppgift på ett utmärkt sätt. En mängd lovordande recensioner föreligga: "...förutsättningar att stå sig gott i konkurrensen... mycket vederhäftigt intryck ... redigt och överskådligt uppställd, *(Dagens Nyheter).* Priset är särdeles billigt för en så mångsidig och stor kokbok... *(Borås Tidn.)* ...en god rådgivare för varje dag." *(Sydsv. Dagbl. Snällp.)* Pris 4.50. Erh. i bokh. I parti rab. direkt fr. **Lindblads, Uppsala.**

K. Kjellmer.

Damskrädderi & Kappmagasin,

Carl Johansgatan 9. Tel. 5968.

Förstklassigt arbete!

Giv akt!

Alla som under november månad prenumerera på "Kvinnornas Tidning" för nästa år erhåller gratis de fem under december utkommande numren. I dessa kommer att införas början av den roman, vilken under c:a ¾ år skall fylla följetongsavdelningen som en den värdefullaste lektyr. Vi hava, med ensamrätt för Sverige, förvärvat den ifrågavarande romanen, ett av den modärna tyska diktningens yppersta verk. Den ena upplagan av romanen efter den andra har med rivande fart utsålts i den tyska bokhandeln. Det är något mycket högintressant vi utlova!

Prenumerationen bör hälst verkställas på närmaste postkontor och kvittot tillika med adress sändas oss, på det att vi direkt från vår expedition må kunna tillställa abonnenten decembernumren, om vilka posten icke bekymrar sig, då prenumerationen ju gäller 1923.

Det går också för sig att verkställa prenumerationen på tidningens expedition, Vallgatan 27, Göteborg. Även medels postanvisning!

Prenumerationspriset för nästa år blir oförändrat eller 6 kronor per år, befordringen däri inberäknad.

Med ovanstående hava vi riktat oss till alla dem, som ännu icke äro prenumeranter på "Kvinnornas Tidning" men ämna bli det till nästa år, samt också till alla dem som redan äro abonnenter och vilja medverka till att sprida tidningen genom att som present ge bort den till vänner och bekanta.

Unge herr Blomsterblad var förälskad, men han var icke alldeles säker på, att den unga dam, vilken han önskade upphöja till fru Blomsterblad, var helt värdig denna ära. Förstode hon väl hans överlägsna personlighet, förmådde hon följa hans tankes höga flykt?

— Fröken Rosenstjälk, sade han därför prövande, ha någonsin edra svaga händer i kvalfull längtan famlande sträckt sig efter det ouppnåeliga, det ofattbara?

Den unga damen mötte hans heta ögonkast med sin svala blick och sade:

— Ja, ofta på den senare tiden. Ser ni, jag har skaffat mig en klädning som knäppes i ryggen, och det är tre knappar i den, som äro absolut omöjliga att nå.

A.-B. Herkules Skodon,

Kungsgatan 45. Tel. 1900.

Rikt urval. Billigaste priser.

Diskussion eller — diskussission.

Av alla med svenska språket införlivade utländska ord finns det väl knappast något som man så ofta hör felaktigt uttalat som ordet diskussion. Och detta icke allenast av folkets flertal — det finns även personer med rätt omfattande allmänbildning, som ohjälpligt snava på okunnighetens klippa, när det gäller att uttala detta i vår parlamentariska tid tusenfaldigt misshandlade låneord.

Ett påpekande torde därför icke vara alldeles ur vägen. När ordet uttalas rätt blir det 3-stavigt och ser för ögat ut på följande sätt:

diskussion.

När det däremot uttalas felaktigt blir det fyrstavigt och skulle i tryck presentera sig i nedanstående ansvällda format:

diskussission.

Ett ord som man helt enkelt aldrig sett i tryck! Och vars utseende är så oformligt, att ju längre man betraktar det, desto ovillkorligare måste man erkänna att ett sådant ord icke kan existera. Men följer man stavelserna får man dock till resultat precis det vidunderligt förryckta uttal, som florerar i svenskt föreningsliv, och som icke är alldeles sällsynt ens från en ordförandes kateder.

Ett analogt fall är uttalet av ordet *explosion.* Flertalet säga *explosision.* Men då explosioner äro sällsyntare än diskussioner, har man icke så mycket ont av okunnigheten rörande detta ords uttal.

I övrigt gives det en hel del låneord, som i det dagliga samtalsspråket få en mer eller mindre förvriden form. Vem har ej hört folk klaga över sin "reumatist", fastän denne plågoandes verkliga namn är reumatism, och inga lingvistiska skäl — icke ens tandlöshet — göra förklarligt varför m:et utbytts mot ett t.

Och hur många — flertalet av våra beväringar först och främst! — säga icke *exis* och *exera* i st. f. *exérsis* och *exersera!* Och *exmera* i st. f. *estimera.*

Misstagen äro ju dock, om icke förlåtliga så dock förklarliga, när det gäller främmande ord. Men vad skall man tänka, när även vårt eget språk får former, som ingen ordbok skulle erkänna. Sådant inträffar oftare än tillbörligt är. Vem har exempelvis ej — för att endast taga ett par prov ur högen — efter ett åskväder hört någon berätta, hur han eller hon såg flera "blixtrar" efter varandra! Men ännu oftare lyssnar man med vemodigt sinne till den dramatiska, ruskiga eller spöklika händelse, som vid ett eller annat tillfälle kom vår berättare att — "svimna" eller kanske lika ofta "svimra" av skräck. Varför, när man svimmar så felaktigt, inte då helt rätt och slätt i stället låna!

TREVLIG *och* INTRESSANT

FÄRSKA NYHETER VÄRDEFULLT INNEHÅLL

GÖTEBORGS MORGONPOST

Den största morgontidningen

Tror Ni ej,

att ett prenumerationskvitto på KVINNORNAS TIDNING för ett halv- eller hellår skulle vara en välkommen

Namnsdags- o. födelsedagspresent

?!

KÖP

nu Edert behov av

FILTAR

hos

D. E. Zachrison,

Södra Hamngatan 25
Vestra Hamngatan 18
Telefon 287

NYHETER

i eleganta Wienerblusar

FRIBERG & ANDERSON

Kungsportsplatsen 1. Telefon 7235.

liten och läpparna mycket fylliga. Men hennes ögon voro strålande och hyn skär och fin, och hennes ansikte skvallrade om kvickhet och gott humör och godhet. Hon hade bildsköna armar för en nittonåring. Mrs. Galantine sade ingenting om dem, icke av blygsamhet, men emedan hennes egna icke voro något att tala om. Men Witterley tänkte på de vackra armarne, och undrade huruvida ett armband han hade månde passa dem. Han såg, att Joanna hade på sig ett armband, ett litet enkelt guldband, och han funderade på, om han skulle be att få låna detta, eller om det icke vore trevligare att själv ta mått på handleden.

Men Mrs. Galantine återvände till ämnet, som tycktes intressera henne. "Hon är en kusin till huset, icke sant?" och hon talade så högt att Joanna såg upp och smålog. "Jag har aldrig råkat henne förr; berätta mig allt ni vet om henne!"

Berätta allt, vad han visste om henne! Witterley fick soppan i vrångstrupen. Och att tala om henne just nu, då den allmänna konversationen ännu var mycket lågmäld, så att Joanna icke kunde undgå att höra åtminstone en del av vad han sade. Under en hel minut förlorade han sin sinnesnärvaro och lät sin blick nära nog skräckfylld löpa kring hela bordet. Men så ruskade han på sig. "Mrs. Galantine", viskade han med sitt mäst förledande tonfall, "akta er, akta er för att bli en potatis!"

Mrs. Galantine lät sin kniv och gaffel slamrande falla. "En potatis, Mr. Witterley? Vad i all världen menar ni?"

"Just det jag säger" mumlade han lika mjukt. Se på min tallrik; det är en liknelse. Här ser ni den manligt kraftiga biffsteken och här de kvinnliga gröna ärterna, unga, mjuka! Och här ligger potatisen! Potatisen är den förtrogna vännen. Intetsägande, ofta överflödig. Har jag rätt?"

"Bravo, Mr. Witterley! Men skall jag tillämpa liknelsen?" Hon talade skarpt och sneglade över bordet; på den upplyfta gaffeln satt en ärta. "Är det jag, som är potatisen?"

"Valet ligger hos er själv, min nådiga." Han talade i samma låga insinuerande ton. "Väljer ni potatisen — eller ärtan?"

Mrs. Burton Smith, som såg honom så intresserad av sin bordsgranne, undrade mycket. Hur ofta hon än kastade blicken på Joanna, såg hon intet tecken till oro eller svartsjuka. Joanna tycktes ha roligt med sin bordsgranne, som intressant underhöll henne. Mrs. Burton Smith suckade. Hon hade både smak och anlag som äktenskapsmäklare, men såg tydligt, att mellan dessa två fanns ingenting. Även om de hade flirtat en smula på Rothley, ingendera hade råkat förlora varken hjärta eller hand.

Emellertid hade Mr. Witterleys framgång med Mrs. Galantine haft sina följder och gjort honom övermodig. Sedan damerna dragit sig tillbaka hade Mr Vereker May olyckligtvis nått den period på kvällen, när Indien visade sig för honom i den rosigaste färg, sett genom minnets glasögon, och han öppnade en livlig debatt med privatsekreteraren, som läst mycket men tänkt föga över Indien. Mr. May, privatmannen, hade sett mycket av landet men tänkt ännu mindre än den andre, så att de båda två visste ungefär lika mycket, och vad den yngre mannen saknade av envishet, ersatte han genom slagfärdighet. Det var förgäves som naboben väsnades, påstod, motsade, till slut blev stött, tjurade, teg. Witterley fullföljde sin seger — men fick snart betala den dyrt.

Det hände sig, att han var den siste, som inträdde i salongen. Aftonen var kylig, och damerna hade slagit sig ned omkring brasan, och utanför deras krets stodo två små bord och på dem lampor med rosiga skärmar. Herrarne, en efter annan, trängde genom dessa fästningsverk fram till elden, endast Witterley kastade en blick av komisk förtvivlan på Joanna, som satt på en braskudde mitt i citadellet, och resignerat slog han sig ned på en låg stol vid ett av borden, och började bläddra i de framlagda böckerna. Sedan han flyktigt gått igenom dem föll hans blick på ett armband, som låg på bordet, ett slätt guldband med någon större platta — Joannas!

Han såg sig om på sällskapet. Själv satt han helt åt sidan och ingen såg åt hans håll. De talade om en fotografi på kaminhyllan, en större barngrupp. Han sträckte ut handen, och lät den betäcka armbandet. Så bra, att han kunde få det som mönster, och i morgon skulle Joanna få lösa igen det. Just när hans fingrar slöto sig över armbandet sökte han fånga Joannas blick. Gärna hade han velat se henne rodna och ögonen glänsa till. Hans pojkaktiga tilltag skulle haft en dubbel tjusning för honom, om hon råkat se på utan att kunna förhindra det.

Men hon ville inte se ditåt, och han fick låta sig nöja med sitt rov. Han lät armbandet glida ned under bordets kant och över sin hand, samt knäppte det kring handleden, en ovanligt smal handled, samt sköt det upp så högt som möjligt, så att det fullständigt doldes av manschetten. Han hade en stark känsla av det löjliga i saken, och för intet i världen ville han att någon annan än Joanna skulle se, vad han gjorde; t. ex. den idioten May, men han stod på kaminmattan med ryggen utåt rummet och försjunken i åskådande av fotografien.

Och så, — inom några minuter — började han tycka att sällskapet var skäligen tråkigt. Han såg ingen möjlighet att få växla några förtroliga ord med Joanna. Lady Linnaere, som satt honom närmast, kallpratade med Mrs. Burton Smith, som satt näst intill henne. Och han själv, som spelat en så glänsande roll vid middagsbordet, satt nu glömd i skuggan. Bättre att gå sin väg; klockan var tio.

Han steg upp, böjde sig fram över bordet och mumlade sina ursäkter till Mrs. Burton Smith, då Lady Linnaere plötsligt gav till ett utrop. Då han böjde sig mellan hennes huvud och lampan, trodde han att han råkat röra vid hennes hårklädsel. "Jag ber tusen gånger om ursäkt Lady Linnaere!" — sade han muntert— "Jag står just på språng, måste tyvärr gå tidigt. Skall endast besvära en sekund."

"Det gör ingenting", — svarade den gamla damen. Men var är mitt armband?" Hon kände över hela bordet, medan hon talade, vände på alla böckerna med vita feta händer.

Det var just ingen som tycktes fatta, vad som var i vägen. Mrs. Burton Smith hade stigit upp och lyssnade till Witterley. Alla andra pratade. Men Lady Linnaere var van vid upp-

Offentliga nöjen.

Stora Teatern
Söndag kl. 1.30 Matiné:
Gamla Heidelberg
kl. 7.30
Czardasfurstinnan.
Tisdagen den 14 *Premiär:*
Madame Scherry.

Lorensbergsteatern.
Varje afton kl. 8
Vi och de våra.
Söndag kl. 1:30 Matiné:
Sabinskornas bortrövande.
Nästa Premiär: **Damaskusresan** (Till Damaskus III) av *Aug. Strindberg.*

FOLKTEATERN.
Varje afton kl. 8:
Min son på galejan.

Nya Teatern.
Varje afton kl. 8:
Fjärde Budet.
Billighetsmatiné söndag kl. 1,30:
BARKEN MARGARETA.

LILLA TEATERN.
Varje afton kl. 8 e. m.:
Halta Lena och vindögda Per.
Söndag två förest. kl. 7 o. 9.
Söndag kl. 1.30 Matiné:
EN PIGA BLAND PIGOR.

PALLADIUM
Göteborgs största och mest populära filmteater
De förnämsta programmen från världens största filminstitut och alltid den mest konstnärligt utförda musik

Lady Astor, tidigare engelsk parlamentsledamot och nu uppställd som konservativ kandidat för the Sutton division i Plymouth, sade för några dagar sedan på ett valmöte: "Ingen, det må vara man eller kvinna, skulle emottaga säte och stämma i parlamentet, om han icke är beredd att tänka och tala för sig själv, när det behövs. Det är inte en röstande trädocka ni önskar till riksdagsman. Jag *kunde* inte vara trädocka, även om jag *ville!* Det skulle vara till skada för partiet, för riksdagen, för landet att handla osjälvständigt. — Att vara konservativ betyder icke att vara reaktionär — jag skall understödja framåtskridandet och dess dugliga förkämpar, som ha "blicken riktad framåt."

Rationell
sammansättning och vetenskaplig kontroll vid tillverkningen av Tomtens Tvättpulver gör detsamma till effektivaste tvättmedel.

Från kontinentens teatervärld.

Man har i Wiesbaden haft premiär på Richard Strauss' tonskapelse: *"Josephs-legenden"*, satt i scen av intendenten Hagemann. Man gick dit med stora förväntningar — och dock med en viss tvekande bävan. Richard Strauss är Wagners efterföljare — men en Wagner med slägga, och Hagemann kan ge underbara färgsymfonier, men också föra en mycket nära yttersta gränsen av det "tillåtna" och uthärdliga i kostymer o. s. v.

"Josephs-legenden" är en balett, eller om man vill, pantomim. Danserna äro komponerade av von Hoffmannsthal och greve Kessler. Utstyrseln är gjord med slösande prakt, men hållen — icke i ren egyptisk stil utan snarare renässans, ungefär à la Paolo Veronese (vilken ger oss Venedig som bakgrund till t. ex. bröllopet i Kanaan!)

Potiphar och hans gemål sitta likt bildstoder i egyptisk grandezza på en upphöjd plattform. Dräkterna präktiga, guldvävda. Hon bär den bekanta egyptiska huvudklädseln med Ibisvingarne. Nedanför pågår en bankett för damer och herrar från hovet. Även hör dit en orkester med instrument, kopierade från sarkofagmålningarna. Sheiker och danserskor, boxare och akrobater, alla drivas de in av slavdrivare, som slösa med piskrapp. Darrande utföra konstnärerna sitt "arbete", men på en vink av henne, gemålen, drivas de ut igen. Hon är representanten för övermättnad; hon har smakat allt, trättnat på allt. De halvslutna ögonen se icke ens, vad som försiggår framför henne. Där boxas till musik, först på lek, men leken blir allvar och övergår till en verklig gladiatorkamp. Akrobaterna göra sina språng, vridningar etc. med ett starkt inslag av sinnlighet, men detta kommer till starkaste utbrott i dansen, vild, erotisk, med varje skiftning i känsloskalan, uttryckt till en sådan grad, att det blir groteskt. Men de tunga ögonlocken lyftas icke en sekund, och ormlikt utsträckt vid den höga damens fötter ligger favoritslavinnan, som tyckes en kopia av sin blaserade härskarinna. En av slavdrivaren misshandlad danserska ilar till slavinnans fötter för att tigga beskydd, men dennas enda svar är en spark.

Men så kommer sheikens tjänare in med en bår, på vilken vilar en sovande yngling, klädd i herdens enkla dräkt, ett vitt fårskinn om de bruna länderna. Han vaknar, sätter sig upp och gnuggar ögonen, ser prakten, glansen omkring sig, guldkärilen vid banketten, hör musiken och ser blommorna, ljuset. Det är en överväldigande kontrast efter slavlivet i öknen, gropen där han blivit nedkastad, brödernas hårdhet... då ser han en fjäril fladdra framför sig och i glädje över livet, skönheten, springer han upp och försöker fånga den i jublande dans. Men fjärilen tyckes sväva än högt över honom, än lockar den honom fram och tillbaka, än gömmer den sig på mosaikgolvets brokiga mönster.

Kvinnorna vid gästabudsbordet resa sig, och snart märker man hur de tjusas av ynglingens dans — och hon, sfinxen vid Potiphars sida, öppnar lättjefullt de halvslutna ögonlocken — det kommer liv i blicken, hon följer den sköne ynglingens varje rörelse, muskelspelet i den nästan nakna kroppen, som har rygg och bröst fria. Hon dragés oemotståndligt till honom, hon stiger upp, hon söker tvinga hans blick att möta hennes, hon står framåtlutad ytterst på randen av podium, hon sträcker armarna mot Joseph.

Han ser henne icke, han är helt fången i nöjet av gossens fjärilsfångst, fången i livsglädjen. Då vänder hon sig och skakar häftigt slavinnan samt bjuder henne med en gest att föra herdegossen till henne.

Icke häller märker han flickan, förr än hon fattar båda hans händer och drager honom, som motsträvande följer, till härskarinnan, vilken smekande låter handen glida över hans hår och lägger en pärlkedja om hans hals, och ändå har han ingen blick för henne, utan hans öga är alltjämt riktat uppåt, sökande det vackra, glada lilla väsendet, fjärilen-själen. Men hon, kvinnan, är icke van att försummas, hon stöter honom från sig, och slavdrivaren, själv en slav, är genast färdig släpa honom ned i fängelset.

— — —

Så kommer andra avdelningen med scenförändring inför öppen ridå.

Det är fängelset — ett något underligt fängelse! Dit inställes en vilobädd (icke egyptisk!) och över den bredes en blå sidenmantel! Joseph föres in och lägger sig att sova. Potiphars hustru kommer in, glidande ormlikt, och bär en fackla. Dräkten, med dess långa, smala släp, påminner starkt om de ultramodärna aftontoiletterna.

Hon släcker facklan och smyger fram till ynglingen. Han vaknar, springer upp och kastar manteln över huvudet för att icke se henne. Och så kommer förförelse-scenen. Med kattlika, smekande rörelser dansar hon kring honom, tyckes slingra sig om honom. Hennes händer glida över honom, hennes skuldra lutar sig mot honom, men han står orörlig som en bildstod. Hon rycker manteln från hans ansikte, men ehuru man förnimmer, att han icke är okänslig för hennes demoniska skönhet och sinnliga behag, så går dock hans blick från henne mot höjden, och han höjer sina händer som till bön.

Då kommer Potiphar —

Det nästa är att Joseph blir slagen i tunga bojor och bödelsdrängar göra förberedelser till tortyr med en stor glödande koleld. En ärke-ängel visar sig, bödelsknektarna fly, elden slocknar, bojorna falla till marken — och Potiphars hustru faller ned död, medan herdegossen stiger uppåt mot ängeln i klarhet.

Detta är handlingen i stora drag, och musiken är anpassad till de starka effekterna. Där finns en och annan tilltalande melodi. Herdens dans är vacker, lätt och lekande, med ett och annat allvarligt inslag, som påminner om choral. Men trots alla de andra är det erotiskt sinnliga elementet så dominerande och målat i toner i alla sina faser till en grad, som gör det nära nog onjutbart. Det är att degradera en ädel konst.

Bristen på enhetlighet i stil, i scenerier och uppsättning verkar

Vår
Färgning
är förstklassig.
Snabb leverans.
Ringströms Kemiska
Hämtas och hemsändes. Order Telefon 8992

ELEGANTA
Balskodon
stor sortering i siden, lack, mocka samt i guld, silver och brons.
Nya A-B. **City** *Kungsg. 51*
Telefon **9179**

Gustaf Byrmans Enka
10 Korsgatan 10
Göteborg
Manufaktur-, Kapp- & Pälsvaruaffär.
Presentkort. Tel. 1913.

REKLAM SPORTKOSTYM

5 år	19:50	10 år	23: —
6 »	20: —	11 »	24: —
7 »	21: —	12 »	25: —
8 »	22: —	13 »	25: —
9 »	23: —	14 »	26: —

Bästa tygerna, nyaste modellerna och de lägsta priserna finner nn nu som alltid hos

Berlin's
FISKTORGET.
Tel. 1092 - 13865 - 3072.
Tel.-adr. "BERLINS".

VID DÖDSFALL
Ring 3623 eller 14090
C. L. Schmidts Begrafningsbyrå
24 Kungsgatan 24, Göteborg.
Anordnar allt till begravning hörande på erkänt bästa sätt till ytterst billigt arvode. Solidaste och vackraste likkistor och svepningar.

Drick
Lundgrens
Théer

ÄKTA CEYLON
ÄKTA KINA

Utvalda från de finaste och förnämsta théplantagerna på Ceylon och i Kina, hava de en utmärkt fin och delikat arom samt garanteras rena och oförfalskade.

JAMES LUNDGREN & Co.
GÖTEBORG
Sveriges största och förnämsta théfirma.
Rikstelefoner 829, 4319.
Telegramadress: JAMES, Göteborg.
Etablerad 1888.

Till Kvinnorna i 1:sta valkretsen!

Bort med partietiketterna, fram med personligheten!

En enda borgerlig kvinna är placerad på valbar plats i 1:sta valkretsens stadsfull mäktigelista. Hon har värdigt representerat kvinnorna i stadsfullmäktige under den sista fyraå sperioden.
Se därför till att ni mangrannt slår vakt om hennes återval. Hennes plats är trygg d om ni nästkommande fredag bär fram till valurnan den lista som på 3:dje plats upptar namnet

Carola Karlsson.

(3621)

Dahlin & Pehrssons Advokat- & Revisionsbyrå
Palladium. **Göteborg.**
Innehavare: e. o. Hovrättsnotarie Jur. Kandidat Arvid Dahlin och f. kronokassören Rob. Pehrsson.
Rättegångar, Inkasseringar, Fastighetsförmedlingar m. m.
Telefoner: 4959 & 13955

NORDISKA INDUSTRI A-B
TAPISSERI DETALJ
Ö. Hamng. 31. 1 tr.
N·I·A·B
HANDARBETEN för Julen.
GÖTEBORG

märksamhet; och när hon nu talade var rösten genomträngande och nästan ohövligt skarp. — "Var är mitt armband?" — upprepade hon. "Det var just det med Agra-diamanten, som jag nyss visat Mrs. Burton Smith. Jag hade det för ett ögonblick sedan, och nu är det borta! Försvunnet!"

Witterley stod ännu och talade med värdinnan. Han hörde den gamla damens ord utan att just tänka på dem. Han tog avsked långsamt och utförligt, och först när han vände sig om, blev det honom klart att något fattades, och han sade med hövligt intresse till lady Linnaere: "Hur är det, Lady Linnaere? Har ni tappat något? Kan jag hjälpa till att leta?"

Hon böjde sig framåt, medan hon talade, hon drog släpet åt sidan, och båda granskade golvet, medan man hörde en kör av frågor från de kringsittande: "Vad är det, kära Lady Linaere, har något kommit bort?" —

"Min Agradiamant", svarade hon och hennes huvud skakade och hon fingrade nervöst på klänningen.

"Nej, verkligen?" sade någon med förvånad röst. "Jag såg den för en minut sedan, just på handleden." —

Den gamla damen höll upp båda händerna. "Se här", sade hon något irriterad, "jag har den inte!"

"Men kanske det har fastnat i kläderna?" föreslog Burton Smith. Lady Linaere var en något voluminös dam! Hela sällskapets uppmärksamhet var nu riktad på Lady Linaere och hennes förlust, och ett par av de mest försiktiga började känna det litet obehagligt.

"Nej", svarade hon, jag är alldeles säker på att jag lade det på bordet bredvid mig. Jag vet att det låg där, och jag skulle just ta det på mig, när herrarne kommo in, därför lade jag ned det ett ögonblick — och nu är det borta!"

Hon var alldeles säker på sin sak och såg på Witterley liksom för att få bekräftelse.

Burton Smith såg hennes blick och utropade.

"Hör på Witterley, kanske du har gömt det på skämt?" och halvt skämtsamt halvt allvarligt: "Ro då fram med det utan tövan!"—

"Jag? Naturligtvis inte!"

Intill denna dag undrar Ernst Witterley *när* han gjorde den obehagliga upptäckten, att han tagit orätt armband! Det var inte strax. Det var inte förr än den bekymrade ägarinnan två gånger ljudeligen förkunnat sin förlust, att han plötsligen blev het och medveten om att armbandet var på hans egen handled. Även då hade han kunnat reda sig med litet sinnesnärvaro och dragit sig ur dilemman genom att skylla på distraktion, på ett skämt eller dylikt, även om en eller annan ansett honom litet "konstig." Men allt berodde på ögonblicket — och han dröjde. Han avskydde att anses konstig, och hoppades finna något tillfälle snart, att obemärkt återställa armbandet. Och så dröjde han, stirrade på mattan, och tillfället var förbi. Varje flyende minut gjorde erkännandet svårare, så att när Burton Smith yttrade sin fråga, han var förryckt nog att neka.

Han såg upp med väl spelad förvåning och sade sitt: "Jag? Naturligtvis inte!" som om han vore smått förnärmad.

Några av gästerna sökte förtvivlat på de omöjligaste ställen, i blomstervasar under lampskärmar, bakom tavlorna på väggarna. Plötsligt utropade Mrs. Burton Smith: "Vänta ett ögonblick, vi ska fråga John, kanske han flyttade det, när han serverade téet."

Mr Burton Smith ringde. John kom och frågades.

Han svarade genast: "Ja, jag såg ett armband. På bordet vid lampan." Han pekade på bordet bredvid Lady Linnaere.

"Flyttade ni det?"

"Flyttade det?" upprepade han ytterst förvånad över denna fråga och de allvarliga ansiktena runt omkring. "Nej inte gjorde jag det. Jag såg det, då jag räckte koppen till herr Witterley, tror jag det var." —

"Det är bra, John" sade hans husbonde, "du kan gå."

Det var omöjligt att tvivla på betjäntens ansikte och ord. Men då han lämnat rummet blev tystnaden obehaglig. — "Det är besynnerligt, mer än besynnerligt", sade Burton Smith och lät blicken glida från den ene till den andre, och för 20 gången kröp han på knäna under bordet.

"Det *är* besynnerligt", mumlade Witterley. Han kände att han måste säga något. Han hade en stark känsla av att de andra, och, civiltjänstemannen från Indien i synnerhet, kastade besynnerliga blickar på honom. Denne föreföll lugn nog, — men man kunde inte vara säker på honom. Han kände sig oupphörligt skifta färg och fruktade förråda sig. Till och med hans röst lät forcerad, då han så ofta upprepade: Det *är* besynnerligt, mycket besynnerligt. Var? Vem?

Lady Linnaere sade, som det tycktes utan sammanhang, men på intet sätt näsvist: "Det kostade 14,000 där ute. Det är riktigt sannt. Och det var innan stenarna voro infattade."

En fasans tystnad föll över rummet. "Fjorton tusen pund!" sade Burton Smith nästan ohörbart, och hans hår reste sig på ända.

"Nej, nej" sade den gamla damen", inte pund; rupier."

"Så, så", sade han ännu het i huvudet, "men det är också en respektabel summa." "Det är över 1000 pund", sade Veriker May med hög röst, "efter vår nuvarande valuta."

"Men varför i himlens namn, James", utropade Mrs. Burton Smith otåligt", ställer ni er att värdera Lady Linnaeres juveler i stället för att söka efter dem. Frågan är, 'var finns armbandet?' Det måste finnas. Det låg här på bordet för en kvart sedan. — Ingen kan ha trollat bort det."

"Om någon verkligen försökt sig på ett dumt skämt", började hennes man allvarsamt, "så hoppas jag."...

"Ett skämt!" sade hans hustru skarpt. "Omöjligt! Ingen kunde vara så narraktig!"

"Kära du, jag säger", framhävdade han, att om någon försökt sig på ett dumt skämt, så hoppas jag, att han erkänner det. Det tycks verkligen nu ha gått långt nog. En kör av bifall svarade honom, men ingen framträdde för att erkänna, ingen visade fram armbandet.

"Alltså!" utropade Mrs. Burton Smith. Och då alla sällskapets medlemmar sågo på varandra, var det med en min, som om de aldrig upplevat något så besynnerligt förr.

Till slut sade Burton Smith: "Lady Linnaere, jag skulle ändå be er skaka på er riktigt starkt, säkert más-

Emelie Röings Dockor
REKOMMEDERAS
Adr. DROTTNINGGATAN 48

Regnkappor, Filtar, Tyger
utsäljes billigt direkt från lager.
S. ERICSONS KLÄDESLAGER,
Järntorget 3, Wilsons hus, 2 dra vån.
Öppet 8—7.

Garnityr i mjuk och god madapolam, rik hålsömsgarnering samt taggbroderi:

Nattlinne	N:o 1030	Kr. 7.25
Daglinne	„ 1031	„ 5.25
Benkläder	„ 1032	„ 4.75

Obs.!
På begäran sända vi gratis och franko ***illustrerad priskurant.*** *Fullständig kollektion finnes utställd i Redbergsvägen 14, där order även upptagas. Order från landsorten expedieras mot postförskott.*
Tel. 11866.

N:o 2032. *Helsidenunderkjol,* hög volang och rikt garnerad med dubbla rynkningar. Finnes i vitt, guld och halmfärg ..... Kr. 12.50

Bernhardina Ekman,
EFTERKRAVSAFFÄR, Redbergsvägen 14.

Köp Olof Asklunds Bröd.
Det är bäst

Bertha Anderson
Korsgatan 15 - Göteborg
— Telefon 5122 —
Vackra färgäkta Tvättyger. Bomullsflaneller, Ylle-Klädningstyger, Gardiner, sol- och tvättäkta. *Möbeltyger,* konstvävda och tryckta. *Borddukar* i linne och bomull. *Sängtäcken, Tricotvaror, Reformliv, Snörliv, Strumpor, Yllekoftor. Broderier. Blekta* och *oblekta Vävnader* av bästa fabrikat. *Vaddtäcken. Prima Ylle-stickgarner.*

HUMMER & KRABBOR.
Hansson & Silfverstrand
FISKAFFÄR
Bazargatan 8. — Tel. 9580, 15380

A. Ellwén
Kött- & Fläskaffär
Saluhallen 133. Telefon 4481.
OBS.! Prima varor. Billiga priser.
Redbar behandling.

Prima Hushållskol,
Cokes, Antracitkol & Ved
till dagens lägsta notering.
C. Uggla & Co.
Tel. 32. 3885. 44. 5407.

DAMER, SEN HIT!
Championering med frisering utföres för 2:75 Hårbehandling för mjäll och håravfall med elektriska strålar eller vibration, 10 gånger 15 kr. Brudar klädas billigt. Ansiktsbehandling. Hårarbeten, även eget hår omarbetas, hämtas efter tillsägelse. Elever emottagas.
Andrées Damfrisersalong
(Inneh. Anna Smitt). 2:a Långgatan 32.
Tel. 42259. Närmaste spårvägshållplats: Värmlandsgatan.

Beda Cramér
Parfymeri • Tvål • Bijouteri
Galanteri-Affär
57 Kungsgatan GÖTEBORG Rikstel. 4711

Mer och mer
övertygas den ärade allmänheten om att **YDY-tvålen** är den förnämsta bland tvålar. Säljes i varje välsorterad affär.
Österlin & Ulriksson,
Kem.-tekn. fabrik, Ystad.

Vårda håret!
om det är sjukt eller friskt och använd
ZIWERTZ' Extrait Vegetal
bästa hårkonserveringsmedel. Finnes till salu hos frisörer och i parfymaffärer samt hos Kungl. Hovleverantör *Ziwertz' Eftr. i Göteborg.*
Lorensbergsgatan 7. Tel. 1098.

Insändarnes spalt

Husfrudöme eller tjänarinnedöme?

A. B:s inlägg i jungfrufrågan i senaste numret av Kv. T. uppmanar till ett genmäle.

A. B. skyller rådande missförhållanden inom den kvinnliga tjänstemarknaden på bristen av prima arbetskraft, som möjliggör för dugliga hembiträden att sätta sina villkor ofta orimligt och osympatiskt högt. Nu torde emellertid förhållandet på detta, som på ett flertal andra områden vara, att det ingalunda är de dugligaste, som framställa de orimligaste fordringarna, utan tvärtom de element inom kåren, som ännu stå på det rena lärlingsstadiet. Och redan detta, att en inom sitt yrke fullkomligt okunnig tjänarinna kan resa en utlärds anspråk, är ett beaktansvärt fenomen, som måste beivras. Hur illa det står till i detta hänseende för närvarande vet varje husmoder mer än väl.

Rörande den obegränsade arbetstiden för det husliga arbetet är detta icke längre sant. Hembiträden åtnjuta i våra dagar en ganska rundligt tilltagen ordnad ledighet. Men även om övertidsarbete i åtskilliga hem måste förekomma — vad mera? Dylikt förekommer ju på alla arbetsområden. Få ej butiksbiträdena vidkännas extraarbete vid omskyltning och inventering, kontorspersonalen vid årsslut? Existerar ej natt-tjänstgöring för ett stort antal kvinnliga tjänstemän, och för tusentals husmödrar, som, först sedan huset sover, få tid för en hel mängd lagnings- och stoppningsarbete? Och sömmerskan — vem räknar hennes arbetstimmar från tidigaste morgon till midnatt under brådaste säsong?

Varför därför tala om arbetstiden, när frågan gäller *arbetsprestationen.* Det är den som *först och främst* skall höjas — ambitionen, ärelystnaden som skall väckas. Om vi taga saken i den ordningen att vi säga till vår hembiträdeskår: Gör först något bra av ert arbete, något som verkligen är värt privilegier, så komma dessa sedan av sig själva.

Då se vi på förhållandena sådana som de verkligen äro, och angripa missförhållandena, där de kännbarast existera. *Husmoder.*

Nyutkomna böcker.

Universella Broderskapets teosofiska förlag, Stockholm:

Den Teosofiska vägen, n:r 5. Innehåll: Teosofi och högre uppfostran. — Vår högre ärftlighet. — Varför äro vi olyckliga? — Bilder från M:me Tingleys europeiska resa. — Det undermedvetna. — Ett befolkat universum. M. M. — Pris 2 kronor.

J. A. Lindblads förlag, Uppsala:

Ernst Zahn: Lotte Esslinger. — Pris häftad Kr. 5:25, klotb. 7 kr., halvfr. band 12 kr.

Sigrid Elmblad: En fågel sjöng. (Sagor.) — Pris häft. kr. 3:50, inb. kr. 4:50.

Jeanna Oterdahl: Brittsommar. Pris häftad kr. 5:—, halvfr. band kr. 12:—.

Fröken Bernhardina Ekman

känd av hela den väl klädda damvärlden i Göteborg från den närliggande tid, då hon som innehavare av en ansedd syatelier lade sidenet omkring sina kunder och med lika djärv som konstnärlig hand saxade till charmanta aftontoaletter, har nu ägnat sig åt affärsverksamhet o. startat en fabrik, nej, låt oss säga en stor atelier för kvinnliga underkläder, tip-top och enklare, och en därmed kombinerad efterkravsaffär med utställningslokal i huset Redbergsvägen 14. Vi hänvisa till annons i detta n:r.

Föreningen **"Form och färg",**

inom vilken kvinnliga krafter äro de drivande, hade en vacker framgång med sin utställnings- och demonstrationsvecka i H. T.-centralen härstädes. Två tusen besökande och många beställningar! Man rapporterar strålande, att en ny liknande vecka, på begäran, skall anordnas en kommande säsong.

Fru Rosenlund sitter försänkt i pinsamt grubbel över en skrivelse till den stränge lärare, i vars fruktansvärda våld hennes lille älskling är överlämnad. Hon skriver:

— Herr adjunkt! Ursäkta godhetsfullt, att lille Fabian inte kommit till skolan i dag i ordentlig tid, men han drumlade omkull på gatan och blev så förfärligt smutsig, att han måste vända om hem och byta kostym. Om ni ville göra detsamma bleve jag så innerligt tacksam.

BREVLÅDA.

"Gammalmodig." Det är visst inte gammalmodigt att vara förtjust i följetonger. *Den* passionen lever alltjämt kvar i många hjärtan. — Jo, vi komma i dec. med en roman "under strecket". Det är ett tyskt modärnt arbete, till vilket vi förvärvat ensamrätten för Sverige. Romanen är ett av dessa utomordentliga fynd som en redaktion mycket, mycket sällan lyckas göra. Man läser igenom hundra nya franska, tyska och engelska romaner och lägger dem ifrån sig uttråkad och med en känsla av *förtvivlan:* Det *går* ej att få någon verkligt bra följetong! — Men den här romanen, vilken kom som den 73:e i ordningen, hälsades med jubel och köptes iltelegrafiskt. Alltså ni och övriga läsarinnor kunna spänna följetongsförhoppningarne mycket högt. — Se för övrigt art. "Giv akt."

"En desperat". Nej! Nej! Nej! Våra läsarinnor skulle falla ifrån oss som löv från träden om hösten!

Kv. tjänsteman. Gör oss ett besök vilken vardag som hälst mellan kl. 9 fm. och 9 em. — redaktionen har 12-timmarsdag.

Många insändare av nya manuskript få svar i nästa n:r. Granskningen har ej medhunnits. Tyvärr!

A.-B. Nya Bikupan
45 Kungsgatan 45
Specialaffär för finare DAMUNDERKLÄDER
Linne fr. 5:50. **Babyutstyrslar:** Baby klädningar fr. 6 kr. o. Dopklädningar fr. 11:50. Serveringsförkläden fr. 4:25 — Serveringsmössor **Näsdukar** och **Kragar.**

Varaktig & vacker glans
Skadar ej händerna. Priset endast 40 öre, i stora bleckburkar
Zelos Metallputs

KOL VED COKES
C. N. ANDERSSON
Tel. 2780, 6972, 10849, Göteborg

! GYNNA VÅRA ANNONSÖRER !

Centralskomagasinet
17 Kungsgatan 17. Telefon 8197.
Herr-, Dam- och Barnskodon
Högsta kvalité. Lägsta priser.

GÖTEBORGS NYA BEGRAVNINGSBYRÅ
FLODIN & UHRBOM
Järntorget. Tel. 10212, bost. ankn.

Ångbageri-A.-B.
ROSENLUNDS BRÖD
försäljes i J. A. M. A.-B., Åsen & Jordhammars och Arlas mjölkförsäljningslokaler. Tel. 6026, 7071.

Linoleum
TEL. 3095-8200 19939
Lägsta dagspriser. Största urval.
Göteborgs Linoleum-Magasin
PETERS, FRANZÉN & Co.
Kungsportsplatsen 2.

Arla Mjölk
Distribution på glasflaskor.
Tel. 8578, 3699

Varje förståndig husmoder
använder
Pellerins Margarin
i hushållet

Lärarinnan: Det finnes adjektiv, som icke kunna kompareras, därför att man icke kan bli något i högre eller mindre grad än vad man redan är. Ett sådant typiskt ord är *död.*

En liten hand fladdrar i luften och en gäll röst frågar: *Skendöd och stendöd?*

Jag hatar människor, som ingenting beundra, ty jag har själv tillbringat mitt liv med att beundra allt. *Goethe.*

Pelsvaror
Bäst! Billigast!
A.-B. CARL JOHNSSON,
Kungstorget 2.

Det säkraste Ni gör i morgon köp
Eldsläcknings- och Försvarsvapnet
CORAX
Försäljes genom:
HEDLÖF & SANDBERG
Kungsgatan 60, Göteborg. Tel. 8728

te armbandet ha fastnat i kläderna någostans."

Hon steg upp, grep dystert i kjolarna med båda händer för att utföra skakningen, då en röst hördes med besynnerlig torrhet yttra orden: "Det är onödigt, att Lady Linnaere besvärar sig." Det var Veriker May, som ännu stod stilla i samma ställning vid kaminen. "Armbandet är inte hos henne."

"Nå, var i all världen är det då? sade Mrs. Galantine. "Vet *ni* det?"

"Om ni vet det, så tala i himlens namn", sade Mrs. Burton Smith.

Alla vände sig om och stirrade på Veriker May.

"De är bäst ni frågar Mr Witterley!"

Detta var allt. Men någonting i hans ton verkade som en elektrisk stöt. Joanna i sitt hörn, liksom talaren ett stycke från tumultets medelpunkt, blev röd och blek och hennes ögon blixtrade. De övriga önskade sig alla hundra mil borta. Det var omöjligt att missförstå den dolda anklagelsen, och insinuationen satte en ful färg på saken. Till och med Mrs. Burton Smith teg och såg på sin man. Hans ögon sökte förstulet Witterley.

Och Witterley själv. Så till vida hade han känt sig i en obehaglig klämma, ur vilken han måste försöka komma lös, så gott han kunde, även om det skulle kosta honom en del bryderi och en smula förlust av självaktning. Även den senare kunde han väl återvinna, ifall han dagen därpå berättade sakens sammanhang för Burton Smith; och så bleve hela historien ett skrattämne, en stående muntrande anekdot. Men nu vid första ljudet av "Indiernas" ord blev ställningen honom klar, och inom en hundradels sekund såg han, vad som stod på spel; hela hans sociala ställning hotades av ruin, och förakt, om icke något värre, väntade honom. Hans sinnesnärvaro övergav honom, då han såg en avgrund öppna sig framför hans fötter. Han kände sig vackla, nära att kvävas, blodet steg honom åt huvudet. Rummet tycktes gå i vågor, alla ansiktena omkring honom syntes honom grinande vidunder. Han grep fast i en stol för att icke falla.

Men han lyckades betvinga sig så till vida, att de som sågo hans rörelse icke visste om det var vrede eller fruktan. Han rätade upp sig till sin fulla längd, såg sin vedersakare rakt i ögonen och lyfte sin stol nästan som ett vapen framför sig. "Vad menar ni?" sade han hest.

"Jag skulle inte ha sagt något" sade May och mötte hans blick medan han talade avmätt, "om inte Mr. Burton Smith hade två gånger uppmanat oss att erkänna skämtet — om det var ett skämt."

"Ja, än sen?"

"Bara det", — sade den andre, — "att jag såg er taga upp Lady Linnaeres armband från bordet, några ögonblick innan det saknades, Mr. Witterley."

„Ni såg mig?" ropade Witterley. Denna gång klang hans röst av ärligt trots, av vredgad oskuld. För om där fanns en sak i världen han kände sig säker på, så var det att ingen sett på honom, då han utförde den olycksaliga handlingen.

"Ja, jag såg er", — svarade "Indiern" kallt. — "Jag vände ryggen åt er, men mina ögon råkade vara fästade på den här spegeln" — han vidrörde en liten venetiansk spegel på kaminhyllan — "och jag såg tydligt. Jag får säga, att uttrycket i edert ansikte tycktes visa att det var på lek."

Ernst Witterley försökte få fram orden: "Och nu?" — försökte framtvinga ett leende. Men han kunde inte. Kallsvetten stod i stora pärlor på hans panna, och hela hans kropp skälvde. Han kände en iskyla genomtränga sig.

"Så vitt jag vet, så är armbandet i detta ögonblick på er vänstra handled", tillade May.

Witterley försökte men kunde icke behärska sin impuls — en farlig impuls! — att kasta en blick på sin handled. Tanken att armbandet kanske syntes och dömde honom inför alla blev honom övermäktig.

Han såg ned. Naturligtvis kunde man ingenting se, han borde ha vetat det, ty han kände, hur den avskyvärda tingesten klämde åt flera centimeter högre upp på armen. Men då han såg upp igen, — hur snabb än hans blick varit — såg han att något hänt. Han vacklade och stolen föll ur hans händer. I vartenda ansikte utom ett läste han misstanke eller förakt. Tjuv och lögnare! Han läste dessa ord i deras ögon. Men han ville, han skulle trotsa dem. Och ehuru han icke kunde få fram ett enda ord, gled hans blick från dem till Joanna.

Flickans ansikte var blekt. Men hennes ögon svarade hans ivrigt och de lågade av föraktfull vrede. Han läste i dem ett undrande tvivel, men ingen misstro. Och i det ögonblick hans öga sökte hennes talade hon. "Visa dem er handled!" utropade hon impulsivt — "Visa dem att ni inte har det, Ernst!" upprepade hon med sådant sublimt förakt, sådan lidelse, att det icke behövdes "du"-ordet för att varje kvinna i rummet kunde läsa hennes hemlighet.

"Visa dem sin arm!" Åh, det var just vad han inte kunde! Och som han kände detta, så bet han tänderna samman. Han såg sig i fällan, och hans kval stod så tydligt att läsa i hans ansikte, att de barmhärtigare av de kringstående vände sig från honom i misskund. Även flickan, som älskade honom, vek tillbaka och med ett förtvivlat grepp i kaminhyllan sökte hon stöd vid en skälvning av tvivel, fruktan, ångest. Hennes ord, hennes uppmaning hade berövat honom den sista möjligheten. Han insåg det. Han tyckte sig höra Nemesis bittra hånskratt, och med en vild rörelse och några osammanhängande ord vände han sig och störtade blint ur rummet, grep sin hatt och tumlade ned för alla trapporna och ut på gatan.

(Forts.)

I den dagliga Köpenhamnspressen hava förekommit en mängd varningar till föräldrar med uppmaning att icke låta sina barn ensamma uppehålla sig i de ofentliga parkerna, där de i utsträckt grad hotas av sedlighetsförbrytare.

De mot barnen begångna talrika förbrytelserna av detta slag hava väckt en storm av förbittring inom alla hem. Genom "Tidens Kvinder" kräves från kvinnohåll en stark ökning av den kvinnliga ordningspolisen, vilken bör ha till särskild uppgift att skydda barnen på gatan och i parker.